

12) Lovforslagets § 15, saalydende:

„Til Statsraadet bevilges 53,308 Rd.“

vedtoges eenstemmig med 54 Stemmer.

Lovforslagets § 16 (see Tillæg A. Sp. 33—34)

vedtoges uden Afstemning.

13) Forslag under Nr. 3 til § 17 af Finantsministeren, tiltraadt af Udvalget: I. D. 2. (Understøttelse til Helsingørs Færgelaug). (Bet. Nr. 6):

Summen 6,750 Rd. nedfættes med 500 Rd.

vedtoges eenstemmig med 59 Stemmer.

14) Lovforslagets § 17, efter den foregaaende Afstemning saalydende:

„Til det almindelige Pensjonsvæsen og til Pensioneringen af de militaire Underclasser samt til Invalideforsørgelsen bevilges 1,958,043 Rd. 35 p.“

vedtoges eenstemmig med 56 Stemmer.

15) Lovforslagets § 11, efter de foretagne Afstemninger saalydende:

„I Finantsaaret fra den 1ste April 1869 til den 31te Marts 1870 bevilges til Udgift en Sum af 22,242,538 Rd. 32 p., deels til de i §§ 12—24 nævnte ordentlige, deels til de i § 25 nævnte overordentlige Udgifter.“

vedtoges eenstemmig med 59 Stemmer.

Man gif derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af „Forslag til Lov om nogle Foranstaltninger i Anledning af Fæstegaardes eller Fæstegjords Udtagelse til fri Raadighed som over Hovedgaardsjord“.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1911—12).

Krabbe: Naar man tænker sig to Fæstefamilier boende som Naboer Side om Side paa Gaarde af eens Beskaffenhed og forøvrigt under lige ydre Forhold, og naar man endvidere tænker sig, at deres Gaarde blive fæstledige, og man da seer, at den ene Familie med Statens indirecte Bistand og under Lovgivningsmagtens Tilskyndelse bliver Eier af den Gaard, som den hidtil har havt sit Underhold af, medens den anden Familie, der i alle Henseender er under de samme Forhold som Naboen, bliver ikke alene berøvet Gaarden, men ogsaa berøvet enhver Udsigt til nogenstunde at faae denne Eiendom til Brug eller

Eie, fordi den udtages af Godseieren til fri Raadighed som over Hovedgaardsjord, saa er det jo klart for enhver, at der derved skeer en stor Ubillighed. Der er Intet som helst i Forholdene med Hensyn til disse to Fæstefamilier, der, seet fra deres Side, giver nogen som helst Berettigelse til at stille dem under forskellige Vilkaar, og dog er det dette, som skeer efter Loven af 19de Febr. 1861, idet denne Lov nemlig til Gavn for nogle Fæstefamilier, idet den giver dem Udsigt til at faae den Eiendom, de hidtil have havt i Brug, til Eie, giver andre Fæstefamilier til Priis. Denne Ubillighed manglede man ikke ganske Die for, da man vedtog Loven af 19de Febr. 1861; man søgte ogsaa noget at raade Bud derpaa ved den Paragraph, der giver Godseieren Ret til at henregne den Gaard til de solgte, paa hvilken han forsoegede en Familie, hvis Gaard var bleven udtagen. Men foruden at dette kun var et svagt Hjælpe middel, er der Steder, hvor dette Middel paa Grund af eiendommelige Fæsteforhold ikke strækker til. Ubilligheden føles naturligtvis stærkere og stærkere, jo mere